

REDACTIONEEL GEDEELTE

HONORARIUM-MISERE

Overdenkingen van Stehouwer over het bepalen der honoraria hebben ondergeteekende aanleiding gegeven daar een en ander over in het midden te brengen en te wijzen op de chaos die in dit opzicht bij ons te lande heerscht. (Zie T. v. T., Sept 1922).

Dat ik er thans op terugkom, vindt zijn aanleiding in het feit, dat Buisman in de vorige aflevering van dit Tijdschrift eenige beschouwingen heeft gewijd aan de tandheelkundige honoraria in het buitenland, waarbij hij onder meer opmerkte, dat op de inlichtingen, door den hoofdredacteur van dit tijdschrift aan zijn Duitschen collega verstrekt nog al wat viel af te dingen (ook in den letterlijken zin van het woord).

Nu heeft die hoofdredacteur op dit gebied nog al wat ervaring gekregen, door de geweldige hoeveelheid brieven die hij het afgelopen jaar over dit onderwerp uit Duitschland heeft ontvangen en hij heeft even geglimlacht over die arme „landgenooten, die in Duitschland conform zijn min of meer officiële informatie zouden worden aangeslagen”. Immers, behoudens één enkele uitzondering, behelsden die brieven altijd weer gevallen, waar de patiënt meende te moeten protesteeren tegen de hoogte zijner rekening, wanneer die rekening — in guldens omgezet — een bedrag vertegenwoordigde, dat door het Geldersche tarief 5 malen of meer zou zijn overschreden.

Zoodat de conclusie niet al te gewaagd is, dat de overgrootte meerderheid onzer brave landgenooten, die in Duitschland tandheelkundig behandeld zijn gedurende de laatste jaren, tot

het slag valuta-reizigers behoorde, die onzen naam en faam in den vreemde nu juist niet populair hebben gemaakt!

Mijn medelijden met deze categorie is niet zoo heel groot en dat zij de prijzen moeten betalen, die hier te lande in de groote steden worden berekend, is alleszins juist, omdat de Duitsche collega's, die met dezen vreemdelingenstroom te maken hebben, ook wonen in de groote steden of wel in de bekende badplaatsen etc. En voor het geval er patiënten tusschen door loopen, die niet in de termen vallen deze prijzen te betalen, is er door mij uitdrukkelijk op gewezen, dat er geen officiële Hollandsche tarieven zijn en men de mijne dus alleen als leidraad kan gebruiken. Naar aanleiding van het ééne geval, boven door mij bedoeld, is later hierop nóg eens in de Zahnärztliche Rundschau den nadruk gelegd!

Derhalve geloof ik niet dat een rectificatie van het opgegeven lijstje inderdaad noodig is. De door Buisman gemaakte opmerkingen zouden dan ook niet in die mate mijn aandacht hebben getrokken, ware het niet, dat de door hem gepubliceerde Geldersche tarieflijst — in dit verband — weer zoo duidelijk aantoonde op welke hopelooze wijze wij hier in het moeras zitten.

Duidelijkheidshalve laat ik hieronder nog even afdrukken de door mij aan de Rundschau verstrekte lijst met daarachter tusschen haakjes het door Buisman aangegeven tarief:

Consult . . .	3—5 gulden	(f 1.50)	Kaoutchouc prothese	
Tandreiniging .	3-10	„ (f 3.—)	per tand . . .	5-10 gulden (f 4.- 6.-)
Wortelbehande-			Stifttand . . .	25-35 „ (f 25.—)
ling p. zitting	3—5	„ (f 2.—)	Gouden Kroon .	30-50 „ (f 25.- 30.-)
Cementvulling .	3—5	„	Brugwerk per	
Amalgaam-Sili-			element . . .	25-40 „ —
kaatvulling .	5-15	„ } (f 4.—)	Anaesthesie . . .	3 10 „ (f 1.—)
Porcelain-			Tandextractie . .	3-10 „ (f 1.50)
Goud-vulling	15-25	„ (f 15.—)		

Wanneer men deze twee opgaven nauwkeurig beschouwt, dan ziet men, dat de verschillen voorzoover het aangaat de minima, zeer gering zijn.

Afgescheiden van het consult (dat heel weinig voorkomt) zijn die minima, wat betreft de tandreiniging gelijk, voor de wortelbehandeling is het verschil f 1.—, voor de cement-amalgam- en silikaatvulling is het gemiddelde gelijk, voor de porselein, goudvulling en stiftand zijn de opgaven hetzelfde.

De prothese verschilt f 1.— per tand, de gouden kroon f 5.—, de anaesthesie f 2.— en de extractie f 0.50, want vermoedelijk is de f 1.50 van de Geldersche lijst bedoeld zonder anaesthesie en wordt dat dus met de anaesthesie f 2.50.

Is deze laatste onderstelling juist, dan moet mij de verzuchting van het hart, dat ik de helaas misplaatste overtuiging had, dat deze tandheelkundige kruidenierspolitiek in ieder geval tot het verleden behoorde en dat de indicatie of er al of niet behoort te worden geïnjiceerd bij een extractie, zonder prijspolitiek uitsluitend door den tandarts wordt vastgesteld.

Maar — *revenons à nos moutons* — waar in de minima heel weinig verschil is, moet de reden, waarom B. den hoofdredacteur een flinke dosis idealisme toekent, gelegen zijn in het feit, dat hij zich niet bepaald heeft tot die minima, maar naar boven toe gedifferentieerd heeft.

De ondergeteekende is echter van meening, dat dit niet zoozeer wijst op idealistische tendenzen, dan wel op een gezond begrip van de uitoefening der tandheelkunde, die, wanneer men zich inderdaad zou houden aan het Geldersche tarief, moet uitloopen op massa-arbeid met al de funeste gevolgen van dien.

Een patiënt verschijnt op het spreekuur ter inspectie. Er wordt een beetje tandsteen verwijderd. Duur der behandeling 10 minuten.

Tweede patiënt verschijnt met zeer verwaarloosden mond, begraven onder tandsteen. Hij wordt ingeschreven en een volgende maal wordt die tandsteen moeizaam verwijderd. Duur der behandeling een uur.

Volgens B. worden beide gevallen dus met f 3.— gehonoreerd! Schrijver dezès verheugt zich dan, dat noch Gorinchem, noch 's Gravenhage geografisch tot Gelderland behooren.

Voor de wortelbehandeling staat f 2.— per zitting genoteerd. Wie Buisman's publicaties kent over dit onderwerp, mag aannemen, dat hij per zitting gemiddeld ongeveer een half uur zal noodig hebben.

Dan wordt deze moeilijkste aller behandelingen, die van den tandarts het meeste vergt, dus gehonoreerd à raison van f 4.— per uur!

Alweer prijs ik mij zelf gelukkig niet in het schoone Gelderland te wonen!

De cement-, de amalgaam- en de silikaatvulling komt uit de vierguldens-bazar.

De als voorloopig bedoelde cementvulling en de approximale-contour-amalgaamvulling genieten dus dezelfde gelde-lijke waardeering! Enz. enz. enz.

Wij zouden de afdeeling Gelderland met klem in overwe-ging willen geven op haar eerstvolgende vergadering dit lijstje eens te herzien, minder nog om de hoogte of laagte der tarieven, dan wel om het feit, dat dit soort prijsbepaling wel wat heel erg riekt naar den beruchten „tooth carpenter”!

Dat wij werkelijk op bedenklijke wijze in deze richting ge-dreven worden bewijst onder meer een dezer dagen ontvangen circulaire, waarbij een Haagsch collega den volke kond doet, dat hij goede tandheekkundige hulp verleent tegen een zeer laag tarief. Volgt het tarief, nog wat lager dan het Geldersche. (Buisman kan dus gerust zijn, evenals Stehouwer, ook in de groote stad zijn het niet allemaal afzeters!)

Tot slot staat er:

„Er wordt *nadrukkelijk* op gewezen, dat deze Inrichting *geen Polikliniek, Instituut* of iets dergelijks is, doch een *particuliere praktijk*, waar *uitsluitend* door *bevoegde Nederlandse* tandheekkundigen behandeld wordt”.

Men ziet, het Instituut blijkt al niet meer je dat, dus nu de particuliere praktijk.

Wij misten alleen het: „mirzaam aanbevelend”, maar daar zal de volgende wel voor zorgen. En een derde belooft ver-

moedelijk bij een volle prothese een halve biefstuk toe, om meteen de gelukkige van de herstelde kauwfunctie te laten genieten. Wordt het nu niet het moment om in te grijpen, of moeten wij — overeenkomstig den tijdgeest — met de handen in den schoot zitten en zuchten: Waar honoreeren we heen?

N.